

ROMÂNIA

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȘIE ȘI JUSTIȘIE
SECȘIA PARCHETELOR MLITARE
BUCUREȘTI, Bd. Libertășii, nr. 12-14 sector 5,
cod poștal: 050706/ 040129; tel. 021/3193833, 021/3193856
fax 021/3193889, e-mail: sesizare@mpublic.ro
Operator date cu caracter personal nr. 3883
DOSAR NR. 32/P/2014

DECLARAȘIE DE MARTOR

Anul 2015 luna 05 ziua 11

Nume: TRONCOTĂ

Prenume: CRISTIAN

Posesor al actului de identitate CI seria RT nr. 625456, eliberată de la data de SPCEP S5, biroul nr.1, la data de 06.01.2009

C.N.P : 1540112400351

Numele și prenumele purtat anterior :

Porecla :

Data nașterii: anul 1954 luna 01 ziua 12

Locul nașterii: Sector 7 Mun.București

Numele și prenumele tatălui: Troncotă Gheorghe

Numele și prenumele mamei: Troncotă Jeana

Cetățenia: română

Starea civilă: căsătorit, 3 copii majori

Situașia militară: stagiu militar satisfăcut

Studii: superioare Facultatea de Istorie și Filozofie

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

Profesia ori ocupația: pensionar militar

Locul de muncă : profesor titular la Universitatea Lucian Blaga din Sibiu

Domiciliul și adresa unde locuiește efectiv (reședința) BUCUREȘTI, sector 5, Bld. Prof.dr. Gheorghe Marinescu nr.5, bl. Corp B

Adresa aleasă pentru a-i fi comunicate actele de procedură BUCUREȘTI, sector 5, Bld. Prof.dr. Gheorghe Marinescu nr.5, bl. Corp B

Calitatea procesuală anterioară în cauză MARTOR

Raporturile dintre martor și subiecții procesuali principali (*membru de familie sau fost soț al suspectului, inculpatului, persoanei vătămate ori al celorlalte părți din procesul penal, dacă se află în relații de prietenie sau de dușmănie cu aceste persoane*) NU SE AFLĂ ÎN RAPORT CU SUBIECȚII PROCESUALI PRINCIPALI

Paguba suferită în urma săvârșirii infracțiunii --

Alte date pentru stabilirea situației personale --

Mi s-a adus la cunoștință că urmează să fiu audiat în calitate de martor în legătură cu modul în care au fost gestionate la Arhiva CID a fostei Securități dosarul de urmărire informativă a lui Ursu Gheorghe Emil de la momentul arhivării și până la momentul transmiterii dosarului spre structurile judiciare.

Mi-a fost adusă la cunoștință obligația de a da declarații conforme cu realitatea, atrăgându-mi-se atenția că legea pedepsește infracțiunea de mărturie mincinoasă, precum și celelalte dispoziții prevăzute de art. 120, art.125 și art.130 din C. proc. pen.

Înainte de a fi ascultat ca martor am depus jurământul religios/declarația solemnă:

"Jur că voi spune adevărul și nu voi ascunde nimic din ceea ce știu. Așa să-mi ajute Dumnezeu!" _____ (semnătura martorului)

"Mă oblig că voi spune adevărul și nu voi ascunde nimic din ceea ce știu." _____ (semnătura martorului)

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

Declar următoarele:

Am absolvit Facultatea de Istorie în 1980, fiind încadrat prin repartiție guvernamentală, ca profesor la Școala generală 104 București, unde am activat până în ianuarie 1984.

Am urmat un curs de 4 luni de inițiere și am fost încadrat ca ofițer în Ministerul de Interne, specialitatea Arhivă și repartizat la Biroul de documentare istorică. Aici am activat până în 1994, când prin examen am ocupat postul de lector la Institutul Superior de Informații (actuala Academie Națională de Informații „Mihai Viteazu”). Aici am lucrat până în anul 2009 când m-am pensionat.

La Arhiva unde am fost repartizat, la momentul respectiv era șef lt.col. Bănică Ștefan, urmat de col. Bara Traian (1986-1988) și apoi de col. Câmpeanu (1988-1989). La momentul evenimentelor din decembrie, Arhiva nu avea comandant, fiind lăsat la comanda col. Dinescu Constantin (luna decembrie). Acesta fiind bolnav a fost internat în spital. La înființarea SRI, în martie 1990 la Arhivă a fost numit comandant col. Aioanei Constantin, după care col. Pintilie Florin.

În data de 14 decembrie a fost dat ordinul de alarmă și am venit toți la unitate. Am stat în unitate toți, iar în data de 20 decembrie 1989, în afară de mine, ceilalți au fost mobilizați pentru mitingul ce urma să aibă loc în Piața Palatului, în dimineața de 21 decembrie 1989.

Eu nu am plecat din unitate, însă dintre colegii mei numai o parte au revenit la unitate, după miting.

Arhiva era în structura Centrului de Informatică și Documentare care, avea sediul în centrul Capitalei. Comandant în 1984 al acestei instituții era general cu o stea Zagoneanu Gheorghe, după care din 1987 a fost lt.col. Dan

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

Nicolici, (zis Americanul). A urmat la comandă col. Ion Corondan (zis Rusu). După Corondan a urmat col. Doru Pașcu.

În cadrul centrului funcționa și Oficiul de Informare, Documentare Analiză, Sinteză, condus de col. Vasile Gheorghe. Acest oficiu se ocupa de întocmirea buletinelor informative care mergeau spre conducerea superioară de partid și de stat.

Procedura la acest oficiu era următoarea : documentul redactat mergea la șeful DSS, care direcționa materialul spre Cabinetul I și II sau spre alte destinații în funcție de natura evenimentului. În toamna anului 1987, șef al DSS a fost numit general Vlad Iulian, iar Tudor Postelnicu, fostul șef, promovat ministru de interne.

Documentele de la Cabinetul I, nicioadata nu purtau rezoluția destinatarului, se citeau și se restituiau.

Arhiva avea în componență mai multe birouri :

-biroul primiri documente. În cadrul acestui birou se primeau toate documentele care intrau în Arhivă de la direcțiile operative (Direcția I, Direcția II, Direcția III, Direcția IV, Direcția V și Direcția VI, tribunalele și procuraturile militare); Din acest birou au făcut parte mr. Tonghioiu, Gavrilescu și un ofițer care a murit în zilele revoluției.

-biroul de cercetare . În acest birou mi-am desfășurat și eu activitatea. Tot aici au mai lucrat col. Bobocescu Vasile, col. Dumitru Sultan, col. Neagu o scurtă perioadă și col. Nătălețu tot o scurtă perioadă, col. Câmpeanu Mircea;

-biroul de gestionare a fondurilor arhivistice. Aceste fonduri erau gestionate de către subofițeri. La fondul informativ erau 2 depozite : unul gestionat de către subofițerul Rotaru Anton Tonel, iar cel de-al doilea de către subofițerul Cszar Iosif. Ulterior, la fondul în discuție au lucrat Dincă Marin și ofițerii Nistor Elena și Ciotec Romică, după 1990.

Procedura la Arhivă era următoarea :

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

Biroul primiri documente primea materialul primar care era analizat de unul din lucrători, care verifica dacă materialul cuprinde toată procedura stabilită prin ordinul 001050/1977 și, în situația în care nu respecta procedura se restituia.

Dacă materialul respecta procedura, ofițerul îi dădea un număr din **Registrul Inventar Arhivă**. Exista Registrul Inventar Arhivă pentru fiecare fond în parte. În situația în care, persoana sau persoanele a căror dosare se aduceau la clasat apareau în Cartotecă ca existente, materialul era conexasat la numărul anterior.

În situația în care pe lângă dosarul informativ se trimitea și material de tehnică operativă, acestea erau anexe, dar era obligatoriu ca acest material să fie trecut în adresa de trimitere și consemnate în Registrul inventar arhivă, ca volum separat. Se specifica obligatoriu, numărul de file la fiecare dosar. Pe ultima filă a fiecărui dosar, după șnuruire, se sigila și se făcea mențiunea numărului de file, iar gestionarul fondului semna și punea ștampila.

Precizez că înainte de a intra dosarul în Arhivă, după ce primea numărul de înregistrare, dosarul de urmărire informativă se trimitea la microfilmare. Nu se microfilmău materiale de tehnică operativă (TO) care se țineau în mape separate, alături de dosarul DUI. Conform regulilor arhivistice și a ordinelor în vigoare, după o perioadă de 5 ani de la clasare, aceste dosare de tehnică-operativă erau trimise la topit. Menționez că după 1989 și până în 1994, când eu am plecat din Arhivă, nu s-au trimis la topit dosare de tehnică-operativă.

Era interzis ca astfel de dosare odată înregistrate să fie scoase din sediu. Nici consultarea nu se făcea pe suportul de hârtie, decât cu aprobări speciale, în rest studierea în interes operativ se făcea după microfilm la sediul din centrul a CID-ului (la sediul cunoscut sub denumirea „La Lanțuri”).

Microfilmarea se realiza la sediul din centru, după care dosarul revenea la Arhivă, era din nou verificat și introdus în cutii, la fondul respectiv.

Precizez că, atât la Serviciul Arhivă cât și la Serviciul de microfilmare din centru, lucrau colective de pensionari din fosta Securitate. Ei făceau toate

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

procedurile tehnice care presupuneau munca fizică (cusut, numerotat, sigilat, microfilmă, etc.) Cel care făcea microfilmarea își trecea numele și data când efectua procedura.

Începând cu luna ianuarie 1987 în planul de muncă al Biroului Arhivă a fost trecută ca sarcină studierea tuturor dosarelor operative clasate în urmă cu 2 ani. Acest studiu se realiza de către ofițerii din biroul de documentare istorică folosindu-se fișe de studiu. Pe această fișă de studiu erau obligatoriu trecute următoarele aspecte :

-forma de lucru operativă (dosar de urmărire informativă, mapă de verificare sau supraveghere informativă);

-vârsta obiectivului (persoana urmărită);

-profesia și locul de muncă;

-durata acțiunii informative (când s-a deschis, când s-a închis);

-metodele și mijloacele specifice muncii de securitate utilizate în caz (verificarea sau interceptarea corespondenței, tehnică-operativă TO, filaj, investigații, percheziție secretă, rețeaua informativă – dirijarea agenților, exploatarea presei străine, dezinformările, jocuri operative, legenda informativă);

-măsurile preventive luate (influențarea pozitivă, atenționarea, avertizarea cu aprobarea procurorului militar, punerea în dezbatere publică și cercetarea penală atunci când măsurile preventive nu-și atingeau scopul).

Fișa de studiu, după completare era numerotată și înregistrată ca document secret. După finalizarea studiului, această fișă se clasa la fondul corespondență. Termenul de păstrare era de 5 ani, după care trebuiau distruse. La fel ca și tehnica operativă, așa cum am arătat mai sus în perioada 1990-1994, când eu am plecat de la Arhivă nu s-a trimis la topit nicio astfel de fișă.

După ce dosarul era introdus în fondul arhivistic putea fi studiat, cu totul și cu totul special, cu aprobarea de la conducerea DSS sau a conducerii de stat. Studiu se făcea într-o cameră specială, în prezența gestionarului Arhivei și era

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

interzis orice manoperă pe document. Obligatoriu se trecea în opis și cel care studiasse dosarul . De asemenea, persoana care studiasse semna de autenticitate.

Aceeași procedură se aplica inclusiv ofițerilor de la biroul de cercetare. Nu aveam voie să reținem peste noapte dosarele asupra noastră, le restituim depozitului și le reprimeam în ziua următoare. Când studiam dosarele în birou era interzis să rămânem singuri, întotdeauna trebuia să fim minim două persoane. În biroul în care lucram eram 6 ofițeri.

Nu s-a întâmplat niciun eveniment în perioada în care eu am lucrat în Arhivă care să încalce regulile de manipulare a documentelor secrete.

După 1990 au mai fost situații, în care s-a încălcat acest regulament, în sensul că s-au cerut dosare de către conducerea CID-ului, respectiv plecau dosarele din Arhivă la sediul din centru și acolo se redacta adresa de trimitere a dosarului către solicitanți. De la Arhivă către centru nu pleca dosarul cu adresa, ci doar prin consemnarea în Registrul de consultare. Cine prelua dosarul de la Arhivă, semna. De obicei semnau ofițerii de la transportul corespondenței, se asigura paza înarmată a transportului.

În Registrul inventar arhivă era interzisă orice modificare. Dacă, se făcea vreo completare (conexare) la rubrica „Observații” se detalia această problemă și semna cine a făcut notificarea, respectiv gestionarul.

Începând cu anul 1992, în Planul de muncă al Arhivei și al Centrului de Informatică și Documentare a fost trecută redactarea „Cărții Albe a Securității”. La acest proiect au participat ofițeri specialiști de la Arhivă, adică istoricii dar și ofițerii informaticieni de la Centrul de Calcul. În acest context au fost întocmite mai multe dosare documentare de caz. Cazul inginerului Gheorghe Ursu, fiind unul dintre ele. Un astfel de dosar era întocmit pe baza informațiilor și a materialelor rezultate din studierea surselor deschise (presă scrisă, audio și vizuală).

Aceste materiale nu puteau fi clasate în fondul informativ, ele puteau însoți fondul informativ dacă era nevoie și nici nu se microfilmau. Clasarea

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

dosarelor documentare la fondul informativ a fost o decizie care s-a luat după plecarea mea de la Arhivă, aspect constatat astăzi, la parchetul militar, cu ocazia audierii.

Referitor la dosarul Ursu mi se prezintă, astăzi, la parchetul militar mai multe adrese : prima cu numărul 0700031 din 15.02.1990 emisă de UM 05083 București. Prin această adresă se cerea punerea la dispoziție pe timp de 10 zile a materialelor ce le deținea Arhiva privind pe Gheorghe Ursu. Adresa a intrat la CID pe 16.02.1990 și are nr. 0/760042 fiind secretă. În partea din stânga este pusă rezoluția cu numele „cpt. Troncotă” și o semnătură care aparține șefului CID-ului, col. Dan Nicolici. Aceasta înseamnă ca adresa a fost direcționată de șeful CID-lui către soluționare la Arhivă și nominalizarea mea s-a datorat faptului că nu era șef numit la Arhivă, așa cum am arătat mai sus, fiind la comandă cu gradul cel mai mare.

După ce mi-a fost repartizată lucrarea, eu am verificat în Cartoteca documentare și am identificat 2 dosare privind pe Gheorghe Ursu Emil, unul la fond informativ cu nr. 227825 și altul la fond penal cu nr. 66142.

Cele două dosare au fost transmise la conducerea centrului, fără adresă, doar prin consemnarea predării lor în registrele de consultare a dosarelor. Cel care le prelua trebuia să semneze de primire în registrele de consultare.

După ce le prelua, dosarele respective ajungeau la centru, în clădirea de la „Crețulescu”, unde își avea biroul șeful Centrului lt.col. Nicolici Dan.

Plecarea dosarului din CID către solicitant o dispunea șeful centrului, pe bază de adresă.

Constat că în adresa de trimitere a celor două dosare nr. 0760042 /CID din 16.02.1990 către UM 05083 București, nu se consemnează, contrar ordinului, numărul de file al fiecărui dosar și numărul de volume. Adresa de înaintare este semnată de șeful CID-ului. La fel, pe această adresă apare că dosarele au fost preluate la aceeași dată de către două persoane ale căror nume sunt indescifrabile.

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

A doua adresă cu nr. S/704201 din 29 nov. 1990, a UM 05007 București (fostă UM 05083 București) către UM 05045 București (fost CID) prin care se menționează restituirea dosarului fond penal 66142 privind pe Gheorghe Ursu Emil. Lucrarea mi-a fost repartizată mie de către comandantul de la acea dată, lt.col. Ion Corondan. Precizez că și în această adresă nu s-au respectat procedurile privind precizarea numărului de volume și file. După primire, eu am predat dosarul la fondul penal, cu efectuarea tuturor procedurilor. Subofițerul gestionar al fondului penal nu mi-a raportat nereguli.

Mi se prezintă astăzi, la parchetul militar, Nota CNSAS S/DI/1438/27.02.2015, referitoare la coperta dosarului microfilmă de urmărire informativă nr. 227825, privind pe Ursu Gheorghe Emil, copertă pe care apare la rubrica „urmează volumul nr. 2 TO”, ceea ce potrivit procedurii înseamnă că ar urma ca în volumul 2 să existe materiale obținute din folosirea tehnicii operative.

În opinia mea, consider că ar trebui verificat când a intrat dosarul cu materiale de tehnică operativă în Arhivă, având în vedere că inițial a fost transmis doar dosarul de urmărire informativă fără tehnică operativă.

Mi se prezintă și coperta de pe suportul de hârtie al dosarului de urmărire informativă privind pe Ursu Gheorghe Emil. Este clar că există diferențe vizibile atât în ce privește modul în care a fost scris numărul dosarului, pe cel microfilmă este scris cu cifre de mână, iar pe cel pe suport de hârtie ștanțat. Apare o altă diferență la rubrica „Vol. Nr. pe coperta microfilmă nu apare nicio cifră, iar pe coperta suport de hârtie apare cifra 1 scrisă de mână. A treia deosebire, la rubrica „urmează vol. nr.”, dreapta jos pe suportul de hârtie, este trecută doar cifra 2, în timp ce pe coperta microfilmă apare și mențiunea TO.

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

Nu cunosc în ce condiții s-au făcut aceste modificări pentru că plecasem de la Arhivă. Cel care poate să dea relații este pe de o parte șeful Arhivei – col. Aioanei Constantin și gestionarii fondului informativ.

În calitatea mea de istoric, după anul 2000 am făcut unele investigații pe documente publice pe care le-am publicat în lucrarea „Duplicitarii”. Aici există un subcapitol cu privire la cazul Ursu, pe care l-am intitulat „Revenirea la metodele represive din anii 50 – Gheorghe Ursu”. În acest subcapitol al cărții este punctul meu de vedere referitor la acest caz, și anume demonstrez cu argumente istorice că organele de securitate au încălcat legea.

Alte aspecte nu mai am de precizat.

Atât declar și semnez.

Declarația a fost luată între orele 10.00 și 16.35.

Declarația nu a fost înregistrată audio/audio video din lipsa mijloacelor tehnice.

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

